

SENS UNIC

La marea trecere dinspre ieri spre mâine
Nu ştiu de ce mi-e așa dor de Tine
Și nici de ce azi mă zbat în ruine
Spre astre-ncercând să m-ascund de mine...

De ieri, de o lună, de-un an, de-o vecie
Străbat fără urme a lumii pustie
Și-n anul ce vine tresare-o stafie
Că ieri nici n-a fost, că mâine-o să fie...

Din trecerea surdă a lumii rămâne
Ecolul iubirii pierdute-n fărâme
Și-n albe văzduhuri doi îngerii pe râne
Se luptă pe suflet zdrelit să-l răzbune...

De-o vreme, de două, de nouă, de-o mie
Mă-ntorc înspre Tine, nimicnicie
Și sensuri în spații și-n goluri pustie
Din groapa golită de moarte să-nvie...

***